

MOERNERING IN DE EMILIAPOLDER

Met het omzetten van landbouwgrond in percelen die voor de energievoorziening gebruikt kunnen worden, maakt men zich niet populair. Nog maar kort geleden sierden heel wat protestborden onze dorpen met de mededeling niet gediend te zijn van de aanleg van grote velden met zonnecollectoren op grond die nu nog als akker- of weiland in gebruik is.

Dat men landbouwgronden ook al in vroegere tijden niet zomaar graag afgaf, om er bijvoorbeeld turf te kunnen gaan steken, leert ons aflevering 63 van De Klok, het periodiek van heemkundekring Made en Drimmelen.

Ada Peele en Matti Herben schrijven hierin uitgebreid over een achttiende-eeuwse “ruzie” over moernering in de Emiliapolder tussen de Zwaluwse rentmeester Johan van Fenema en de Raamsdonkse grootgrondbezitter Simon van Son. Laatstgenoemde mobiliseerde heel wat Madenaren zoals Huijbert Jooren, Jan Willem Sins, Jan Govert Nuijten, Gerrit Ligthart, Adriaan de Laat en vooral wever Jan Stoop in zijn slinkse pogingen moernering in de Emiliapolder te voorkomen. Hij misleidde heel wat boeren, spande hen voor zijn karretje en uitte valse beschuldigingen aan het polderbestuur. Uiteindelijk trekt Van Fenema toch aan het langste eind en weet hij van de Staten van Holland in 1748 vergunning te krijgen om in de polder te gaan slagturven. Een activiteit die in onze streek nooit een grote omvang verkregen heeft, maar bijvoorbeeld in De Worp tot ver in de negentiende-eeuw heeft voortgeduurd.

De Klok 63 is weer voor drie euro te verkrijgen bij de Bibliotheek te Made, The Readshop of de secretaris van de vereniging Gerard Thijssen, Rozenbloemstraat 34 te Made. Lid worden van heemkundekring Made en Drimmelen kan natuurlijk ook. Voor slechts 20 euro per jaar wordt dan niet alleen De Klok driemaal per jaar bij u thuis in de bus gestopt, maar steunt u de heemkundekring en bent u ook steeds als eerste op de hoogte van verenigingsactiviteiten als bijvoorbeeld lezingen, excursies, tentoonstellingen of fietstochten.

